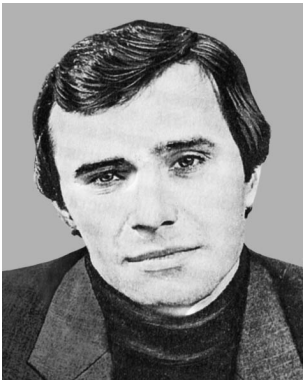

Г. І. Лютий

Літневський Геннадій Євгенович

ЛІТНЕВСЬКИЙ Геннадій Євгенович (16. 11. 1951, м. Іртиськ Павлодар. обл., Казахстан – 14. 05. 1989, тер. Румунії, похов. у Києві) – письменник-гуморист. Член СПУ (1984). Закін. Запоріз. пед. інститут (1973). Дит. та юнац. роки минули у с. Хитрівка (нині у складі смт Комишуваха Оріхів. р-ну Запоріз. обл.). Учителював, був кор. г. «Комсомолец Запоріжжя». Друкувався в обл. і респ. періодиці, колектив. збірниках та альманахах. Співпрацював із ж. «Перець». Твори Л. позначені оригінальністю думки та своєрідністю форми, вирізняються лаконічністю викладу, динамізмом, несподіваністю сюжет. поворотів і фіналів, тонкою спостережливістю. У сатир. і гуморист. оповіданнях таврував бюрократів, демагогів, хапуг, п'яниць, нероб. Загинув в автокатастрофі.

Основні твори

Листи до запитання. К., 1979; Літо. Дн., 1983; Полюси. К., 1988; Тільки без паніки! К., 1990; Еліксир істини: Сатира, гумор. К., 1991; Вибране. Дн., 2005.

Рекомендована література

1. Рекубрацький А. Він знову прийшов усміхненим // Запоріз. правда. 1991, 14 лют.;
2. Зоря і смерть Геннадія Літневського // Київ. 2014. № 3–4.

Бібліографічний опис:

Літневський Геннадій Євгенович / Г. І. Лютий// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55837>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).